

PESEM O RDEČI KAPICI

Nekoč živelo je dekle,
Rdeča kapica bilo ji je ime.

Nekega dne je k babici odšla,
na poti mnogo živali srečala.

A le volk vprašal jo je,
kam namenjena je.

K babici hitim,
da ji dobrote podarim.

Volku so zažarele oči,
lačen je bil že od noči.

Ko je k babici prišel,
glas od Rdeče kapice je imel.

Babica vnukinje zelo vesela je bila,
v hišo jo povabila.

A niti slutila ni,
kaj se ji lahko zgodi.

Volk je svoja velika usta odprl,
babico v hipu požrl.

Rdeča kapica je v hiško stopila,
nič hudega ni slutila.

Niti zavedala se ni,
da volk v babičini postelji leži.
Ko volk jo je uzrl,
tako jo je požrl.

Po gozdu lovec hodil je,
čudno smrčanje zaslišal je.

Vedel je, da iz babičine hiše prihaja,
pogledat je šel, kaj se tam dogaja.

Volk je v postelji ležal,
grozno je smrčal.

Trebuh njegov bil je debel,
v njem je babico in Rdečo kapico imel.

Lovec ju je osvobodil,
volka iz hiše prepodil.

